

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Karly Cháberové a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **W. B.**
zastoupen advokátem Mgr. Tomášem Císařem
sídlem Vinohradská 22, Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2019, č. j. MV-27030-5/SO-2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým bylo žalovaným zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 11. 2018,

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

č. j. OAM-16383-43/TP-2016, jímž byla podle § 87k odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu na území.

2. Z obsahu správního spisu zjistil soud následující, pro věc podstatné skutečnosti.
3. Dne 13. 10. 2016 podal žalobce žádost o vydání povolení k trvalému pobytu.
4. Tuto žádost zamítl správní orgán I. stupně shora označeným rozhodnutím ze dne 26. 11. 2018, neboť je důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek. V odůvodnění předně konstatoval, že žalobce je třeba pokládat za rodinného příslušníka občana ČR/EU ve smyslu § 15a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Zároveň však shledal, že žalobce ohrožuje bezpečnost České republiky, respektive existuje důvodné nebezpečí, že by tak mohl učinit. K tomuto závěru správní orgán I. stupně dospěl na základě poskytnuté utajované informace vedené pod č. j. D-84/2018-OAM, která vycházela z osobní činnosti, jednání a chování žalobce. Tato utajovaná informace se vztahuje k delšímu časovému období a poskytuje takové podklady pro rozhodnutí správního orgánu, ze kterých si lze učinit úsudek o její věrohodnosti. Správní orgán také konstatoval, že poskytnuté informace o jednání cizince jsou dostatečně podrobné, respektive jeho chování bylo v poskytnuté informaci dostatečně popsáno. Z těchto důvodů správní orgán I. stupně shledal, že je dán důvod pro zamítnutí žádosti podle § 87k odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
5. Správní orgán I. stupně dále posuzoval dopad rozhodnutí do soukromého a především rodinného života žalobce. Správní orgán shledal, že žalobce pobývá na území na základě přechodného pobytu, takže negativním rozhodnutím mu nebude odejmuto oprávnění nadále na území pobývat, takže i jeho rodinný život s manželkou (občankou České republiky) bude moci být realizován jako doposud. Bratru žalobce pak byl přechodný pobyt ukončen podle § 87f odst. 3 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Otec a matka žalobce pobývají v jeho domovském státě. K zásahu do soukromého života správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce nevlastnil a nevlastní živnostenské oprávnění a není ani evidován jako člen právnické osoby zapsané v České republice. Nevlastní ani v České republice žádnou nemovitost. Žalobce zároveň netrpí nepříznivým zdravotním stavem a je v produktivním věku. Nadto vazby žalobce na domovský stát nejsou zpřetrhány, neboť v zemi původu opakovaně a i dlouhodobě pobýval. Zamítnutím žádosti tedy nedojde ani k nepřiměřenému zásahu do soukromého ani rodinného života žalobce.
6. K odvolání žalobce žalovaný nyní napadeným rozhodnutím prvostupňového rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že z výroku i odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí je zřejmé, že žalobcova žádost byla zamítnuta podle § 87k odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Žalovaný dále podotkl, že po posouzení obsahu utajované informace č. j. D-84/2018-OAM dospěl k závěru, že v případě žalobce byl naplněn zákonný důvod pro zamítnutí žádosti. Jelikož nebylo možné, aby se žalobce s utajovanou informací seznámil, neboť by došlo ke zmaření účelu jejího utajení, sepsalo Ministerstvo vnitřní záležitosti ČR záznam ze dne 9. 7. 2018, č. j. OAM-16383-33/TP-2016, ve kterém v obecné rovině konstatovalo, že žalobce představuje nebezpečí pro bezpečnost České republiky. A s tímto úředním záznamem a písemnostmi vedenými v předmětném spisu se mohl žalobce seznámit a vyjádřit se k nim. Žalovaný dále neshledal nezákonným konstatování správního orgánu I. stupně, že napadené rozhodnutí neznemožňuje žalobci realizaci rodinného a

soukromého života na území. Napadené rozhodnutí neznamena zákaz pobytu odvolatele na území a současně nic nemění na skutečnosti, že žalobce jako rodinný příslušník občana Evropské unie může pobývat na území na základě přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie. A navíc § 87k odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců nestanovuje povinnost zkoumat přiměřenost dopadu rozhodnutí do rodinného a soukromého života žadatele.

II. Obsah žaloby

7. Žalobce v žalobě předně namítá, že žalovaný řádně nevypořádal jím uplatněné odvolací námítky.
8. Žalobce tvrdí, že jeho žádost byla zamítnuta s tím, že uvedl nepravdivé údaje ve své výpovědi. Správní orgán však v tomto směru své rozhodnutí řádně neodůvodnil, neboť z rozhodnutí není možné seznat, v jaké své výpovědi měl žalobce uvést nepravdivé údaje. A stejně tak výroková část napadeného rozhodnutí není dostatečně určitá, neboť zcela nedostatečně specifikuje důvod, pro který byla žádost zamítnuta. Žalobce nadto neuvedl nic, co by mělo zkreslit skutečnost v jeho prospěch.
9. Žalobce namítá porušení § 36 odst. 3 správního řádu, neboť mu nebylo umožněno seznámit se se všemi podklady pro vydání rozhodnutí a není mu tak známo, co bylo důvodem pro zamítnutí žádosti.
10. Žalobce trvá na tom, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, protože neuvádí důvod, pro který bylo vydání povolení k trvalému pobytu zamítnuto; rozhodnutí toliko cituje příslušné zákonné ustanovení a odkazuje na příslušnou policejní zprávu. Proti takovému rozhodnutí nemá žalobce vůbec žádnou obranu a nemůže se fakticky bránit proti zamítnutí jeho žádosti. Dle žalobce musí správní orgán sdělit účastníku řízení alespoň v hrubých obrysech konkrétní důvod pro zamítnutí žádosti.
11. Žalobce namítá, že správní orgány dostatečně neposoudily otázku přiměřenosti napadeného rozhodnutí ve vztahu k soukromému a rodinnému životu žalobce. Nevydání pobytového oprávnění představuje zcela nepřiměřený zásah do jeho soukromého života. Navíc správní orgány neučinily nic pro to, aby zjistily okolnosti podstatné pro posouzení přiměřenosti rozhodnutí. Je bez významu, že žalobce může žít na území na základě současného pobytového oprávnění, neboť právě trvalost pobytu je pro žalobce zásadní.
12. Žalobce žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že se ztotožňuje se skutkovými zjištěními i právní kvalifikací předcházejících rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. V podrobnostech odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí a na spisový materiál, neboť žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci.

IV. Argumentace při jednání

14. Žalobce při jednání odkázal na podanou žalobu a žalovaný setrval na své dosavadní argumentaci.

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

15. Soud dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Podle § 87k odst. 1 písm. a) ministerstvo žádost o povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže je důvodné nebezpečí, že by žadatel mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.
17. Soud se předně zabýval námitkou žalobce, že z napadených rozhodnutí není zjevné, na základě jaké skutečnosti byla jeho žádost o trvalý pobyt zamítnuta. Tuto námitku soud shledal nedůvodnou.
18. Správní orgán I. stupně ve výroku svého rozhodnutí jasně uvedl, že žádost žalobce byla zamítnuta podle § 87k odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť je důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek. A též v nosné části odůvodnění rozebíral důvody, pro které je nezbytné žádost žalobce zamítnout z důvodu ohrožení bezpečnosti státu. Stejně tak žalovaný v napadeném rozhodnutí jednoznačně uvedl, že důvodem pro zamítnutí žádosti žalobce bylo naplnění skutkové podstaty § 87k odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců spočívající v možnosti ohrožení bezpečnosti státu ze strany žalobce. Důvodem pro zamítnutí žádosti tedy nebylo, že žalobce uvedl ve své výpovědi nepravdivé údaje, jak tvrdí v žalobě.
19. Soud tedy nemůže přisvědčit tvrzení žalobce, že by z napadených rozhodnutí nebylo zřejmé, z jakého zákonného důvodu byla zamítnuta jeho žádost, neboť tyto důvody vyplývaly jak z výroku prvoinstančního rozhodnutí, tak z odůvodnění napadených rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, v nichž byly v maximální možné míře konkretizovány zákonné důvody pro neudělení pobytového oprávnění. S ohledem na specifické důvody pro zamítnutí žádosti vyplývající z obsahu utajované informace nelze považovat za vadu, pokud ve výroku či odůvodnění rozhodnutí nebyly specifikovány konkrétní skutkové okolnosti, které správní orgány vedly k zamítnutí žádosti. Nemožnost jejich zveřejnění vyplývala z jejich utajovaného charakteru (viz podrobněji dále).
20. Soud dále posoudil obecnou námitku žalobce, že žalovaný řádně nevypořádal jím uplatněné odvolací námitky, avšak ani tu neshledal důvodnou. S ohledem na obecný charakter této námítky soud pouze obecně uvádí, že žalovaný se s odvolací argumentací řádně vypořádal, přičemž náležitě reagoval na všechny odvolací námitky. Takto v první řadě srozumitelně odůvodnil, proč nepovažoval za důvodnou námitku, že prvoinstanční rozhodnutí ve výrokové části nespecifikuje důvod pro zamítnutí žádosti žalobce, kdy uvedl, že z tohoto rozhodnutí je zřejmé, jaká konkrétní skutková podstata ustanovení § 87k odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců byla důvodem pro zamítnutí povolení k trvalému pobytu a výroková část napadeného rozhodnutí obsahovala zákonný důvod. Dále se pak v dostatečné míře věnoval důvodům zamítnutí žádosti žalobce, přičemž ve vztahu k přezkoumatelnosti závěrů dovozených z utajované zprávy soud odkazuje na dále uvedené. Konečně také žalovaný náležitě vypořádal odvolací námitku, že se správní orgán I. stupně nedostatečně zabýval dopadem napadeného rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobce. Zde zdůraznil, že dotčené rozhodnutí neznamená zákaz pobytu žalobce na území a zamítnutí žádosti nic nemění na skutečnosti, že jako rodinný

příslušník občana Evropské unie může žalobce pobývat na území na základě přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie. A nadto § 87k odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců nestanovuje povinnost zkoumat přiměřenost dopadu rozhodnutí do rodinného a soukromého života žadatele. Soud tedy uzavírá, že napadené rozhodnutí obecně netrpí vadou nepřezkoumatelnosti, neboť žalovaný se odvolacími námitkami žalobce řádně zabýval a rozvedl argumentaci, pro kterou je neshledal důvodnými.

21. K podstatě žalobcovy argumentace, týkající se přezkoumatelnosti rozhodnutí s ohledem na využití informací získaných z utajované písemnosti, soud předně zdůrazňuje, že v případě využití utajovaných informací v rámci řízení o žádosti o pobytové oprávnění platí závěry judikatury týkající se bezpečnostního řízení, že v takovémto případě je nutno najít rovnováhu mezi dvěma legitimními, avšak navzájem protichůdnými zájmy (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2016, č. j. 1 Azs 213/2015 – 54). Na jedné straně zájmem na zajištění spravedlivého procesu a na druhé straně zájmem na utajení informací potřebných k ochraně veřejného zájmu.
22. Platí přitom, že je primárně úkolem správního orgánu, aby na základě poskytnutých utajovaných podkladů sám posoudil, zda z nich lze dovodit splnění podmínek pro udělení pobytového oprávnění podle zákona o pobytu cizinců (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2016, č. j. 3 Azs 246/2015 – 25). Soud je pak ve zvýšené míře než při „běžném“ soudním řízení, v němž účastník má k dispozici stejné informace jako soud, garantem práva na spravedlivý proces, což vyžaduje i zvýšenou aktivitu soudu vůči postupu veřejné správy. Za splnění těchto podmínek může být přístup k informacím v nezbytných případech odepřen. Soudní kontrola totiž může v míře ještě dostačující zajistit vyloučení libovůle při zachování utajení té nezbytné části informací relevantních pro řízení, jejichž poskytnutí účastníkům řízení by bylo v rozporu s veřejným zájmem na jejich utajení. V opačném případě by státní orgány mohly ze soudního přezkumu libovolně vyloučit podklady pro rozhodování správních orgánů prostě tím, že by je označily za utajovanou informaci, v důsledku čehož by taková informace musela být automaticky považována za pravdivou a relevantní (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2016, č. j. 4 Azs 255-2015 – 49).
23. Procesní omezení účastníka řízení, jemuž jsou utajované informace legitimně zneprístupněny, jsou tedy vyvážena prostřednictvím specifické role správního soudu v rámci přezkumu správního rozhodnutí, jehož podkladem byla utajovaná informace. Právě s ohledem na to, že je to až soudní přezkum, který představuje vyvážení omezení procesních práv účastníka řízení, je zcela nezbytné, aby se soud s utajovanou informací přímo seznámil, a je povinen ověřit utajované informace z hlediska jejich věrohodnosti, přesvědčivosti a relevance ve vztahu k závěrům, které z nich správní orgán vyvodil. Úkolem správního soudu však není přezkoumávat pravdivost takových informací (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 3. 2016, č. j. 4 As 1/2015 - 40).
24. Otázka věrohodnosti a přesvědčivosti utajovaných informací je v rámci soudního přezkumu klíčová právě proto, že sám účastník řízení nemůže jejich obsahu jakkoliv oponovat, například namítat, že uváděné skutečnosti se nestaly nebo probíhaly jinak. Soud je tak postaven do situace, v níž nahrazuje jinak běžné kontradiktorní schéma soudního řízení, avšak o skutečnostech obsažených v utajované informaci sám nemá rovněž dostatečné povědomí (dokonce je má nižší než žalobce a původce utajované informace), přičemž ale v rámci soudního přezkumu musí tyto skutečnosti verifikovat a aprobovat jejich věrohodnost a relevanci. Je to tedy správní soud, který v tzv. plné jurisdikci

přezkoumává nejen zákonnost rozhodnutí správních orgánů, ale také věcnou správnost skutkových zjištění a právních závěrů, tedy v daném případě naplnění skutkové podstaty existence důvodného nebezpečí, že by žadatel mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.

25. S ohledem na tato uvedená obecná východiska soud posoudil obsah utajované informace a přezkoumal důvodnost vydání napadeného rozhodnutí a dospěl k následujícím závěrům.
26. Soud předně nemůže přisvědčit žalobci, že napadené rozhodnutí neobstojí, neboť neuvádí konkrétní důvody, pro které nebylo žalobci uděleno pobytové oprávnění. Nemožnost uvedení předmětných informací je dána povahou utajované informace č. j. D-84/2018-OAM. Jestliže tato zpráva obsahuje utajované informace, je nabíledni, že správní orgány nemohly v rozhodnutích uvést konkrétní informace v ní obsažené, které je vedly k závěru o důvodnosti zamítnutí žádosti žalobce. V opačném případě by ohrozily bezpečnost utajovaných informací, které využily v souladu se zákonem.
27. Napadené rozhodnutí tedy dostojí parametrům přezkoumatelnosti, pokud žalovaný obecně uvedl, že z utajované informace lze dospět k závěru, že skutečnosti v ní uvedené lze podřadit pod pojem hrozby pro bezpečnost státu. Takto žalovaný uvedl konkrétní důvod, pro který nebylo možno žalobci udělit pobytové oprávnění, přičemž další konkrétní důvody vyplývající z utajované informace nebyl oprávněn uvést. Jakkoli je soud srozuměn s tím, že žalobci byla takto významně ztížena možnost obrany proti vyřčeným závěrům, v souladu s výše uvedeným tato skutečnost sama o sobě nezpůsobuje nepřezkoumatelnost ani nezákonnost napadeného rozhodnutí. Ochrana práv je zajištěna specifickými pravidly soudního přezkumu, kdy soud ve vztahu k utajovaným informacím přezkoumá věcnou správnost skutkových zjištění a právních závěrů z nich vyvozených. Jestliže tedy odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze v obecné rovině uvádělo skutečnosti, které vyplývají z podkladů obsahujících utajované informace, je přezkoumatelné podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního.
28. Ze stejného důvodu pak soud nemůže akceptovat námitku porušení § 36 odst. 3 správního řádu. Soud předně uvádí, že žalobci byla dána možnost seznámit s obsahem spisového materiálu před vydáním rozhodnutím. Správní orgány přitom postupovaly v souladu se zákonem, pokud žalobci neumožnily seznámit se s obsahem utajované informace, neboť tyto informace nebyly v souladu s § 17 odst. 3 vůbec součástí spisu a nepřicházelo tedy v úvahu nahlížení do nich. Důvod opět spočíval v utajovaném charakteru zprávy č. j. D-84/2018-OAM, přičemž jejím vyřazením ze správního spisu byl zajištěn zájem na ochraně utajovaných informací. Správní orgány pak ctily větu druhou § 36 odst. 3 správního řádu, dle které se v případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, může účastník, o jehož právním nároku se v řízení rozhoduje, s těmito podklady seznámit pouze v podobě, která nezmaří účel jejich utajení. Takto je součástí spisového materiálu úřední záznam ze dne 29. 6. 2018 (nikoli ze dne 9. 7. 2018, jak uváděl žalovaný), č. j. OAM-16383-33/TP-2016, v němž je mimo jiné konstatováno, že *„zjištěné osobní jednání účastníka řízení představuje nebezpečí bezpečnosti České republiky a jejích obyvatel, a to svou zaměřeností na osoby či skupiny, které propagují užití násilí k dosažení svých politických a jiných cílů.“* Uvedený úřední záznam tedy obsahuje obecné závěry plynoucí z obsahu utajované informace, přičemž žalobce se mohl s tímto úředním záznamem seznámit. Jakkoli soud uznává, že ani tento obecný úřední záznam nedával žalobci možnost účinně se proti obsahu utajované informace bránit, dostály takto správní orgány v maximální možné míře ochrany žalobcových procesních

práv a jejich postup plně odpovídal § 36 odst. 3 správního řádu, neboť žalobce byl v obecném smyslu seznámen se závěry, které správní orgán I. stupně vyvozoval z obsahu utajované informace č. j. D-84/2018-OAM.

29. K obsahu samotné utajované informace vedené pod č. j. D-84/2018-OAM soud uvádí následující.
30. Soud předně opakuje, že z informací zpravodajské služby musí být patrné, jakým způsobem byly získány a o jaká konkrétní skutková zjištění se opírají, tj. nesmí se jednat o pouhé názory a domněnky zpravodajské služby, ale přinejmenším o reprodukci skutkových zjištění (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2012, č. j. 7 As 117/2012 – 28). Věrohodnost, přesvědčivost a relevanci utajované informace totiž nelze dovozovat již ze samotné povahy takového dokladu (z jeho formální klasifikace jakožto utajované informace) nebo ze skutečnosti, že informace poskytuje orgán státu, do jehož výlučné pravomoci posuzované otázky spadají (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2016, č. j. 4 Azs 255/2015 – 49). Uvedené však dle soudu nyní předložená utajovaná informace splňuje. Lze z ní totiž dovodit, jak (respektive z jaké oblasti) byly utajované informace získány a zpráva obsahuje rovněž konkrétní skutková zjištění, ze kterých byly dovozeny závěry v ní obsažené. Soud tedy nepochybuje o její věrohodnosti. A dle soudu jsou uvedené závěry přesvědčivé a relevantní ve vztahu k posouzení otázky, zdali žalobce představuje či by mohl představovat ohrožení pro bezpečnost státu, neboť neobsahuje pouhé názory či domněnky zpravodajské služby, nýbrž konkrétní informace týkající se osoby žalobce. K tomu soud s ohledem na utajovaný charakter předmětné informace může pouze zopakovat již uvedené v úředním záznamu ze dne 29. 6. 2018, č. j. OAM-16383-33/TP-2016, že zjištěné a déletrvající jednání žalobce představuje nebezpečí bezpečnosti České republiky a jejích obyvatel z důvodu jeho zaměřenosti na osoby či skupiny, které propagují užití násilí k dosažení svých politických a jiných cílů a pohybování se v rizikových komunitách.
31. Soud tudíž uzavírá, že utajovaná informace splňuje parametry věrohodnosti, přesvědčivosti a relevance, přičemž neshledal ani jiné vady poskytnuté utajované informace. Z tohoto důvodu považuje napadená rozhodnutí za zákonná, neboť byl naplněn zákonný důvod pro neudělení pobytového oprávnění a předmětná utajovaná informace ob stojí jako zásadní podklad pro správní rozhodnutí.
32. Konečně soud posoudil námitky žalobce týkající se dopadu rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života, avšak ani ty neshledal důvodnými.
33. Soud předně připomíná, že dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu posuzování přiměřenosti dopadu rozhodnutí není omezeno pouze na ta rozhodnutí, u kterých to zákon o pobytu cizinců výslovně stanoví (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 Azs 96/2015–30, či ze dne 20. 9. 2018, č. j. 10 Azs 127/2018–30). Přiměřenost dopadu rozhodnutí je třeba ke konkrétní námitce posuzovat ve všech případech zamítnutí žádosti, neboť tato povinnost vyplývá přímo z čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, který Českou republiku zavazuje k respektu vůči soukromému a rodinnému životu každého jednotlivce. V tomto ohledu by tudíž neobstálo pouhé konstatování, že § 87k odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců nestanovuje povinnost zkoumat přiměřenost dopadu rozhodnutí do rodinného a soukromého života žadatele. Takto však správní orgány nepostupovaly, nýbrž otázku

dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce věcně posoudily. A soud se s jejich závěry ztotožňuje a na jejich závěry odkazuje.

34. Žalobce na území státu sice pobývá po dlouhou dobu, avšak tato skutečnost sama o sobě neznámá, že by nepovolením trvalého pobytu došlo k nepřiměřenému zásahu do jeho soukromého života. Z hlediska zásahu do rodinného života by bylo možno považovat za zásadní, že žalobce uzavřel sňatek s občankou České republiky. Jejich vzájemný kontakt však nebyl vydáním napadeného rozhodnutí znemožněn. Soud přisvědčuje správním orgánům, že při posouzení dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce mohly přihlídnout ke skutečnosti, že žalobci v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí nemohlo být negativním rozhodnutím odejmuto oprávnění pobývat na území České republiky, neboť zde mohl dále pobývat na základě povolení k přechodnému pobytu. Tato skutečnost je bezesporu významná, jakkoli soud nemíní rozporovat odlišnost jednotlivých pobytových oprávnění. Za relevantní skutečnost by bylo možno též považovat, že na území státu pobývá bratr žalobce, avšak jak vyplynulo z obsahu spisového materiálu, jeho pobytové oprávnění bylo ukončeno rovněž z důvodu ohrožení bezpečnosti státu nebo narušení veřejného pořádku závažným způsobem z důvodu páčání trestné činnosti. Navíc správní orgán I. stupně správně připomněl, že v domovském státě žalobce nadále žije jeho otec a matka a žalobcovy vazby na tento stát nejsou zpřetrhány, čemuž svědčí skutečnost, že žalobce tento stát opakovaně a dlouhodobě navštěvoval. A z hlediska dopadů do soukromého života správní orgány rovněž správně poukázaly na absenci podnikatelských aktivit žalobce či skutečnost, že nevlastní v České republice žádnou nemovitost.
35. Soud tudíž uzavírá, že správní orgány zjistily veškeré podstatné okolnosti pro posouzení přiměřenosti rozhodnutí. Navíc soud připomíná, že při zkoumání přiměřenosti dopadů rozhodnutí do žadatelova soukromého a rodinného života je nutné identifikovat intenzitu zásahu do soukromého a rodinného života v důsledku napadeného rozhodnutí a intenzitu porušení zákona, které vedlo k jeho vydání. K tomu Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2013, č. j. 8 As 68/2012 - 39, uvedl, že ze samotné podstaty principu přiměřenosti plyne, že se poměřuje „něco k něčemu“, zde tedy veřejný zájem spočívající v ochraně bezpečnosti státu s právem na soukromý a rodinný život. A takto soud shledal, že případný dopad rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života nedosahuje takové intenzity jako riziko ohrožení bezpečnosti státu tak, jak bylo popsáno v utajované informaci. Ani manželství žalobce s občankou České republiky by tedy nezavdalo důvod k udělení nejvyššího pobytového oprávnění.

VI. Závěr

36. Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.
37. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. června 2020

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.